

Pere Isern, mobles vius

Tal com raja

Pere Isern és un home que pren mides, un mestre d'obres dins un món ple d'autotitulats. Pere Isern treballa en viu, amb la matèria real, sense abstraccions i sense excessos, allunyat tant del funcionalisme indiscriminat, massiu, com de l'estètica pura, de peça única.

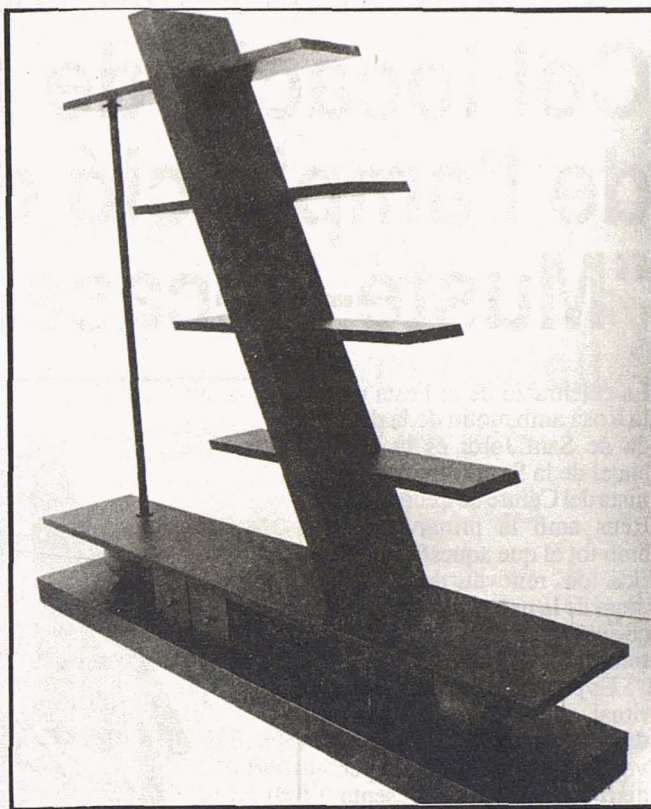
Pere Isern aporta a l'art de dissenyar, quotidianitat i ofici, tot conjugant intenció estètica amb destí utilitari sense fer prevaler cap dels dos components.

El món del disseny és semànticament pobre i tòpic, limitat a un mínim ventall de mots que el construeixen entre "objectes" i "espais", dues paraules que globalitzen les més diverses activitats i en desvirtualitzen les identitats. Pere Isern no dissenya objectes ni omple espais, tan sols fa mobles per al menjador, per al rebedor o per a qualsevulla estança de la casa, dignificant amb aquesta humilitat una professió que sovint cau en el parany d'estar excessivament dirigida vers el mercat de la compra especulativa i esnob. Els mobles del Pere són escultòrics pel que tenen de recreació artística i per la

pròpia voluntat de l'autor, però la gran dosi de realitat que contenen ens els fan propers, ens inviten a con-viure-hi, hi intuïm futures familiaritats.

Mobles amb trampa, enganyosos, mobles que defugen perpendicularitats i s'escapen en diagonal vers qualsevol vèrtex, mobles amb denominació d'origen meridional, colors sense matisos, foscos i vius, limitats però afermats, mobles que s'identifiquen sols i identifiquen l'autor; els mobles del Pere Isern no es dilueixen per les exigències funcionals sinó que sense defugir-les, conserven intactes els conceptes d'exclusivitat i d'identificació artística. No són mobles contemplatius perquè no estan conceptualitzats, tenen massa vitalitat per permetre abstraccions, són vius, sorgits per ofici, ens sobrepassen materialment, massissos i aferrats al terra semblen posseir, però, una forta capacitat d'alleugerir-se i difuminar-se en l'espai, lleugeresa que els és donada per una tendència al desequilibri, a la desestabilització i a la incertesa.

LLUÍS FIGUEROLA

Secció de Llengua
i Literatura

Lectures comentades

Teatre

La representació de l'espectacle de dansa a càrrec de la companyia de "Janet Smith and dancers" va mostrar que el Bartrina es pot omplir si l'ofereixen espectacles de qualitat.

Els amants del teatre han tingut l'oportunitat d'assistir també a l'estrena d'Abel i Bela, i, ja dins la programació de primavera de l'Ajuntament de Reus, Minim-mal show i Nice people han completat el panorama teatral del mes de març al teatre Bartrina.

Continuant aquesta programació, a part del concert de Josef Sluys, del dia 24, la resta d'obres es podran veure també al teatre de la nostra entitat. Es tracta de Deliri, de Teresa Calafell i Glòria Rognoni, el dia 9 d'abril, Informe per a una aca-

dèmia, de Franz Kafka, posarà a prova els dots interpretatius de Xicu Massó, el dia 21 després de la recordada mestria de Vittorio Gasman en el mateix paper. L'espectacle "Seti mig" dirigida per un dels primers fundadors de Dagoll-Dagom, Joan Ollé, clourà la programació el 23 d'aquest mes, mentre esperem per als dies 7 i 8 de maig la magnífica traducció de Joan Oliver del Tartuf de Molière, repte que han acceptat els components del col·lectiu de teatre La Vitxeta, que a tanta coherència i rigor teatrals ens tenen acostumats. Per acabar la festa, ja fora del Centre de Lectura, podem ballar claqué, el dia 21 de maig, a La Fàbrica. El panorama primaverall resulta altament suggestiu.

No hi ha dubte que les Lectures comentades de la Secció de Llengua i Literatura poden donar punts de vista útils a estudiants i mestres que s'han d'enfrontar en més d'un cas amb un comentari de text. El dia vuit, divendres, Lluís Izquierdo, professor de la Universitat de Barcelona i crític literari reconegut, clourà aquest cicle, per enguany, amb l'anàlisi del conte llarg de Herman Melville, l'autor de Moby Dick. Es tracta de Bartleby, l'escriptor, primer d'una sèrie de protagonistes urbans, que tenen la seva continuïtat en Kafka o en Joyce. Seria convenient de fer-ne una lectura que ens permetrà de treure'n més fruit. A part de la inclusió en un llibre de la Penguin, n'hi

ha traducció catalana de Miquel Desclos a Llibres del Mall i castellana a "Catedral".

Pere Saborit és un professor de Filosofia que va guanyar el premi Documenta de 1986 amb El plat preferit dels cuacs. Aprofitant la seva estada entre nosaltres, el podem sentir el dia 28 parlant de Filosofia i atzar. La concisió dels seus aforismes, l'escepticisme irònic i intel·ligent de les seves meditacions, ens pot ser estimulants. Una mostra del seu llibre: "Quan va començar a haver-hi excedent de paper, X. creia que era un moment fatídic en la història del saber humà, perquè tothom es va creure amb el dret d'escriure alguna cosa". Pere Saborit fa un ús moderat, sospesat, del seu dret indiscutible.

13